

Історія Наталі Гусєвої – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Серце, що дарує родину»

Зміни, що наповнюють життя

Війна може забрати дім, спокій і звичний уклад життя, але вона не здатна зруйнувати щиру любов і прагнення допомогти тим, хто цього найбільше потребує. Саме таку історію написало життя родини Гусєвих із Бахмута — історію про відвагу, велике серце та родинне щастя, що не знає кордонів.

Для Наталії Іванівни поняття «сім'я» завжди було чимось більшим, ніж просто кровні зв'язки. Маючи сина і донечку, які вже створили власні родини та живуть окремо, Берегиня роду не відчувала, що її материнська

місія завершена. Її серце прагнуло віддавати тепло, і доля дала таку можливість.

У 2016 році подружжя Гусєвих ухвалило рішення, що змінило життя маленької дівчинки. Тетяна у свої шість років потрапила у прийомну родину, де знайшла справжніх батьків.

Цей крок був усвідомленим і відповідальним. Наталя Іванівна не просто «взяла дитину», вона відкрила двері свого дому та серця, щоб заповнити порожнечу в житті дівчинки та дати їй те, чого вона так потребувала — відчуття захищеності, турботи та безумовної любові. Тетяна росла та вчилася довіряти та ділитися своїми мріями.

Коли Наталя Іванівна вперше вела Таню до школи, її серце билося шалено. Це був не просто похід на перший урок, це був початок нового життя, нової, повноцінної сім'ї. Зрозуміло, що світлини, зроблені того дня, стали особливим скарбом у сімейному альбомі, адже на них — мама і донька, які разом йдуть у майбутнє.

З часом у родині Гусєвих з'явилися свої традиції, що скріплювали їхні стосунки. Одна з них — ліплення вареників. Наталя Іванівна з терпінням і любов'ю вчила дівчинку, як правильно замісити тісто, яку начинку обрати, як зліпити ідеальний вареник. Ці спільні вечори на кухні перетворилися на справжні уроки життя.

Наталя Іванівна завжди прищеплювала своїм трьом дітям любов до культури та рідного міста. Вони щороку святкували День міста Бахмут, насолоджуючись атмосферою єднання, і завжди, де б вони не були, знаходили

час, щоб сходити до театру. Для неї було важливо, щоб діти бачили прекрасне, відчували красу і зберігали українську ідентичність.

Зараз, попри всі випробування, що випали на долю мешканців Бахмута, родина залишається разом. Чекає з війни старшого сина, який відважно боронить Україну.

Тетяна живе з Наталею Іванівною та Андрієм Володимировичем, і саме їхня підтримка є тим надійним фундаментом, який допомагає їй долати життєві труднощі.